

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun pošto-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljanje:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. števil. 65.

Govor Svetozarja Pribičevića na nedeljskem shodu KDK v Osijeku.

Uvodoma povdarja govornik, kaka vzorna politična svoboda je vladala pred vojno v mali Srbiji, dočim je današnji Beograd zalega najbolj črne reakcije, ki je postavila ne le celi narod, temveč tudi Narodno skupščino pod žandarstvo peto. Na to pa nadaljuje:

»Ko sem skupno s svojimi tovariši predlagal dne 29. novembra 1918 v hrvatskem saboru, da razkine kraljevina Hrvatska vse vezi, ki jo vežejo z Avstrijo in Ogrsko, ter da se ujedini s Srbijo in Črno goro v eno nedeljivo državo, sem mislil, da bomo mogli v svoji novi državi mirno živeti in se posvetiti delu za gospodarski in kulturni napredek naroda. Med tem pa smo doživeli v svoji novi državi še večje in hujše politične boje ko smo jih morali prenašati pod vladavo avstro-ogrskih oblastnikov. (Tako je! Doli cincarija!) Mi smo včeraj (t. j. v soboto, op. čl.) doživeli tudi to, da je na poziv predsednika Narodne skupščine, ki ni vreden svojih velikih srbijanskih prednikov, bojevnikov za svobodo, došla žandarmerija v dvorano Narodne skupščine, da s silo pomeče iz Narodne skupščine poslance, ki so bili na nepostaven način od sej izključeni. Mi smo, bratje in sestre, na ta način doživeli, da se oni Beograd, ki smo ga spoštovali kot sedež svobode, pretvarja v črno in mračno Pešto, s katero smo se morali boriti celo življenje. Krona vsega bi bila, ako bi sedaj posadili žandarstvo kapo na glavo predsedniku vlade in predsedniku Narodne skupščine, da bi na ta način najtočnejše označili režim, ki vlada danes v Beogradu in ki bi rad uničil vso svobodo naroda, ki smo jo ohranili in rešili celo pred tujci.

Vi sami veste, s kakimi težkočami smo se morali boriti celo pri sklicanju tega shoda in da se ga je mogel narod sploh udeležiti. V posameznih vaseh je dala oblast bobnati, da je ta shod prepovedan ter da Radić in Pribičević ne prideta v Osijek. In ravno oblasti se obnašajo tako, kakor da je ta kraj, kakor da je cela bivša osiješka županija kak pašaluk takih radikalnih poslancev, ki so bili s pomočjo policije izvoljeni v Narodno skupščino in ki se samo s pomočjo policije vzdržavajo na svojem političnem mestu.

Stjepanu Radiću in meni pravijo

posamezni beograjski politiki, da moramo spoštovati večino v Narodni skupščini. Stjepan Radić in jaz sva za to, da se spoštuje prava zakonita večina naroda in sigurno sva tudi med prvimi, ki žele, da daje večina Narodne skupščine zakonom te države svoj značaj. Ali midva zahtevamo, da mora biti ta večina izvoljena od svobodnega naroda na svobodnih volitvah. I Stjepan Radić, i jaz bodeva spoštovala vsako večino, katero pošlje narod po svoji prosti volji v Narodno skupščino, ali izjaviti pa morava pred celim narodom, da niti ne spoštujemo, niti ne bodeva spoštovala, niti se pokorila sklepom večine, ki jo je poslala v Narodno skupščino žandarmerija in policija.

Ako gospoda v Beogradu želi, da vladaj v državi samo večina, dobro! V tem slučaju pa naj napravijo sledeče: ali se naj razpusti Narodna skupščina in se volitve izvedejo pod kontrolo vseh strank ali pa se naj razpusti Narodna skupščina in izvede volitve nestranskih strank, kateri bode morala skrbeti le za to, da bodo volitve čiste in svobodne. Potem bode beograjska gospoda videla, da se bode pokoril večini i Stjepan Radić i Svetozar Pribičević, njuni prijatelji in celi narod iz teh krajev. Prava večina našega naroda pa smo danes hvala Bogu mi, koalicija kmetov in demokratov. Ako bi imeli svobodne volitve, smo sigurni, da bi dobili če ne absolutno, pa relativno večino. Vočigled takemu razpoloženju naroda je težko današnji vladini večini zahtevati, naj se ji mi, prava narodna večina, uklonimo.

Bratje in sestre, jaz sem opazoval politično življenje v bivši Madjarski. Kakor se spominjate, sem bil sam član hrvatske delegacije v madjarskem parlamentu in mi smo tam za pravice našega jezika in naše domovine vodili znano slovito obstrukcijo. Obstruirali smo tam cele tedne in mesece, onemogočili smo vsako delo, ali nikoli se ni zgodilo, da bi bil kdo od nas z nasiljem vržen iz Narodne skupščine. Tako postopanje je smrt vsakega parlamentarizma, je pa tudi politična smrt nasilnikov, kajti koncem koncev se upre takemu postopanju vsak narod in vrže nasilnika ob tla. Tudi naša vlada si z nastopom žandarmov v Narodni skupščini ni osigurala dolgega življenja. Kajti Kmetko-demokratska koalicija ji napoveduje boj do konca; ona bode ta boj tudi do konca vzdržala in bode zanj izkoristila vsa primerna parlamentarna sredstva v skupščini in v narodu. Niti Stjepan Radić niti

jaz nisva nikdar izjavila — kakor se nama to očita — da mi moramo biti v vladi. Saj vidimo na žalost vsi, da se naše razmere ne dajo urediti brez temeljite preuredbe vseh državnih institucij in zakonov. Ni namreč dovolj, da gresta Radić in Pribičević v vlado, pa bode vse dobro, temveč morata imeti Radić in Pribičević tudi jamstvo in mogočnost, da razmere spremenita. In še le takrat se bo čutil preokret na boljše.

Vsled tega smo prišli do prepričanja, da je treba ustavo v gotovih določilih spremeniti in sicer tako, da se zagotovi enakost in ravnopravnost vseh krajev in vseh delov našega naroda, da ne bode v državi tako kakor je rekel nek radikalski prvak, namreč samo jedan gazda, drugi pa gostachi. (Laza Marković je nazval Srbijance gazde v državi, prečane pa gostache. Op. čl.) Toda jaz sem misljenja, da želimo vsi brez razlike strank, kateri smo danes na tem shodu ali kateri z nami simpatizirajo, tako upravo v državi, pod katero se bode čutil celi naš narod, vsi Srbi kakor vsi Hrvati in Slovenci za gospodarje. Moramo doseči, da se čuva v celi državi, vedno in povsod dostojanstvo in svoboda vsakega človeka.

Govornik se bavi na to obširno z znanimi dogodki in Beogradu, ki jih obsodi v istem smislu kot smo to v zadnji številki citirali iz beograjske »Politike«. Na to razpravlja o razmerah v Slavoniji in Davidovičevi stranki in končuje:

»Bratje in sestre, moram reči, da nam je nastop naše mladine ob zadnjih demonstracijah v Beogradu za našo veliko narodno stvar in pa nastopanje velikega dela beograjske in srbijanske publike vzbudilo nado, da pride do skupnega boja in nastopa proti vladajoči kasti. Obnašanje srbijanskih bratov ob teh kritičnih dnevih je zapečatilo idejo našega pobratimstva v borbi za dobro stvar. A pozneje, mislimo, pritegnemo v naše kolo tudi Bulgare. Naš program je, da dosežemo za življenje nas Jugoslovancev ono, kar je največje in najbolj dovršeno. Ako to ujediničenje vseh Jugoslovancev dosežemo, bode naša država večja in jačja ko sosedna Italija. Mi želimo dobre sosedske odnose z vsako obmejno državo, tudi z Italijo. Kadar pa gre za naš narod in za naše pravice, svetujemo Italijanom: roke proč! Mi nočemo ničesar tujega, ne damo pa niti pednja svoje zemlje niti svojih pravic! Pokazalo se je, da se v tem strinja z nami cela jugoslovanska mladina, naša bodočnost! To slovo moramo čuvati, pre-

zreti malenkosti in misliti samo na jedno: da naša kmetška demokracija skupno s celim narodom in mladino izvojuje svoj program: enakost, ravnopravnost, svobodo in dostojanstvo človeka!

Mirnejši potek seje v Narodni skupščini.

Narodna skupščina je razpravljala v ponedeljek in včeraj o obtožbi, ki jo je vložila KDK proti bivšemu pravosodnemu ministru dr. Subotiću. Obtožba mu očita, da je kot pravosodni minister držal 7 mesecev mesto predsednika kasacijskega sodišča v Beogradu nezasedeno, da ga je po demisiiji zasedel — sam. Zakon pa določa, da se mora to mesto po izpraznitvi takoj zasedeti. Mnoštvo govornikov tako gorostasno postopanje kar najostreje grajali, obenem pa so očitali obtoženemu bivšemu pravosodnemu ministru nesposobnost in strankarstvo pri zasedanju važnih sodniških mest. Posl. SDS dr. Kostić je konstatiral, da je dr. Subotić odzvel za časa svojega ministrovanja resornim uradnikom vse personalne zadeve in jih je koncentriral v svojem kabinetu, da je tako lažje izvajal strankarstvo. Temeljito in ostro je govoril včeraj posl. dr. Grižogono o nevarnosti, da bi se partizamstvo polastilo našega pravosodja. Ker opozicija še vedno izvaja obstrukcijo, je prijavljenih še mnogo govornikov k temu predmetu in se razprava danes nadaljuje. Seje so bile razun že običajnega spora o točnosti zapisnika precej mirne. To je lahko znamenje, da nastopijo kake izpremembe — lahko pa je tudi samo tišina pred novimi silnimi viharji.

Nočna avdijenca g. Vukičevića.

V ponedeljek je bil ob 9. uri zvečer ministrski predsednik nenadoma poklican s svojega stanovanja na dvor in je ostal tam do 11. ure ponoči. V političnem svetu je ta nenadejana avdijenca zbudila precej pozornosti, ker so se podobne avdijence vršile doslej pri nas le ob kritičnih momentih notranje politike.

Slovenski zapisniki v Narodni skupščini.

V včerajšnji seji je posl. Ivan Pucelj protestiral proti temu, da se vodi zapisnik samo v srbohrvaščini, čeprav je tajnik skupščine tudi slovenski klerikalni posl. Bedjanič. »Kakšno korist imamo od tega«, je rekel g. Pucelj, »da se je včeraj praznovala obletnica blejskega pakta, ko klerikalci ne morejo

Maurice Leblanc — B. R.:

Modri demant,

(Dalje.)

»Ah!« je rekel Anglež začudeno, »... toda ravnokar ste se še branili izročiti ... Ste pač uvideli, da je v vašem Lupin, ne smem postopati drugače. Ne gre za mene, gospod Holmes. Sedaj gre za ženo ... za ženo, ki jo ljubim. Mi, v Franciji, gledamo na take stvari z drugimi očmi, kakor vi Angleži, trgovci. In tudi jaz, čeprav se pišem Lupin, ne sme postopati drugače ... Nasprotno ...»

Holmes je komaj vidno prikimal z glavo in mu rekel čisto tiho:

»Torej ... za ceno modrega demanta.«

»Vzemite mojo palčico v kotu pri kaminu. Primite z eno roko ročaj in odvijajte z drugo roko železni vijak na spodnjem koncu palčice.«

Holmes je vzel palčico v roke in odvijal vijak. Opazil je, da se da tudi ročaj odviti. Sredi ročaja je našel kroglico iz mastiksa. V kroglici se je nahajal modri demant.

Pogledal ga je natančno. Bil je prišten.

»Gospodična Destange je prosta. Najlepša hvala.«

»Za sedaj kakor tudi za bodočnost? Ni se ji treba več bati ne vas, ne koga

drugega?«

»Niti mene, niti koga drugega, gospod Lupin!«

»Naj se zgodi — ne vem kaj vse —?«

»Naj se zgodi, kar se hoče. Ne vem več niti njenega imena, niti njenega naslova.«

»Hvala! Na svidenje ... Kajti, videla se bodeva še. Kaj ne, gospod Sherlock Holmes? In sicer kmalu!«

»Ne dvomim.«

Nato je sledil precej hud spor med Angležem in Ganimardom, ki ga je prekinil Holmes s sledečimi besedami:

»Zelo mi je žal, gospod Ganimard, da se ne morem strinjati z vašim mnenjem. Nimam časa, da bi vam navedel vzroke. V eni uri odidem v Anglijo ...»

»Da, toda ... toda ... dama s svetlimi lasmi ...?«

»Je ne poznam.«

»Ni še trenutek, kar ste rekli, da ...»

»Z menoj se ne kupčuje. Dal sem vam že Lupina. Tu je tudi modri demant, ki ga lahko izročite sami — mislim, da je to dovolj velika usluga — grofici de Crozon. Mislim, da nimate vzroka pritoževati se.«

»Toda ... dama ... dama ... s svetlimi lasmi ...?«

»Poiščite jo!«

Potisnil si je klobuk na glavo in hitro odšel, kot gospodar, ki ni nava-

jen, da bi se dolgo mudil na mestu, kjer je že opravil svoje delo.

* * *

»Srečno pot, mojster!«, je vzkliknil Lupin. »Bodite prepričani, da ne bom nikdar pozabil pristranih odnošajev, ki so vladali med nama. Mnogo pozdravov gospodu Wilsonu.«

Holmes mu ni odgovoril. Zato se je začel norčevati:

»Tako se poslavljajo Angleži ... Ah, ta častivreden otočan ni navajen na tisto lepo vljudnost, po kateri se odklanjamo mi. Pomislite samo, Ganimard, kako bi se ob taki priliki poslovil Francoz! S pretirano vljudnostjo bi maskiral svoj triumf! Toda, Bog mi odpusti, Ganimard, kaj počenjate tu? Preiskava, radi mene? Toda dragi, predragi, saj ni tu niti koščka papirja. Moji arhivi so na varnem.«

»Kdo ve, kdo ve, če govorite resnico, Lupin?«

Lupin se je vdal. Dva inšpektorja sta ga držala za roke, a ostali policisti so stali okoli njega. Potrepljivo je čakal in gledal. Toda po dvajsetih minutah je vzdihnil in rekel:

»Hitro, Ganimard! Kdaj mislite biti gotovi?«

»Ali se vam res tako hudo mudi? Meni se ne.«

»Če se mi mudi ...? Seveda. Imam važen rendez-vous.«

»V zaporu?«

»Ne, v mestu!«

»Ob kateri uri?«

»Ob dveh.«

»Saj je že tri ura.«

»Saj res. Prepozno bom prišel in ničesar ne sovražim tako močno kot netočnost.«

»Ali mi dovolite še pet minut, gospod Lupin?«

»Niti minute več.«

»Preveč ljubeznjivi ste, gospod. Poskušal bom ...»

»Nikar ne govorite preveč ... sicer me še začne boleti glava. Tudi to omaro v steni? Saj vidite, da je prazna!«

»Že ... neka pisma so pa vendar v njej.«

»Stari računi.«

»Ne. S svilenim trakom povezan zavoj, gospod Lupin.«

»Z roza-trakom? Ah, Ganimard, za božjo voljo, nikar jih ne odpirajte. Vam bo pozneje žal.«

»Gotovo jih je pisala ženska.«

»Da.«

»Ženska iz boljše družbe, če smem biti indiskreten?«

»Iz najboljšje družbe.«

»Njeno ime?«

»Gospa Ganimard.«

»Zelo lepo, zelo lepo!« je vzkliknil Ganimard s hripavim glasom.

(Dalje prih.)

izvojevati niti toliko, da bi se zapisnik v Narodni skupščini vodil vsaj takrat slovenski, ko ima službo g. Bedjanič? Posl. Pucelj je nadalje povdarjal, da se slovenski tajnik Bedjanič uporablja samo za nižje posle kakor za zvonjenje in čitanje poslanskega imenika, kar ne gre, ker je gotovo tudi zmožen voditi zapisnik.

Nastop vlade proti opoziciji.

Na zadnji seji ministrskega vseta se je sklepalo o tem, da bi se za shode in prireditve kmetsko-demokratske koalicije uporabil zakon o zaščiti države (kar bi pomenilo vlivati olje v ogenj, op. ur.). Nadalje se je sklenilo predlagati skupščini spremembe poslovnika, da bi se tako strlo obstrukcijo opozicije. Vlada misli v Narodni skupščini najprej predlagati spremembo poslovnika, nato zunanje posojilo in končno nettunske konvencije.

Domače vesti.

d Stjepan Radić petdesetletnik. V ponedeljek je obhajal predsednik KDK g. Stjepan Radić svoj 50. rojstni dan. K množičnim praznovanjem se pridružujemo tudi mi z iskreno željo, da bi bili veliki naporji g. Radića in drugih voditeljev KDK kronani z uspehom, ki bi bil v prid našemu narodu in državi.

d H koncertu »Celjskega pevskega društva«. Posebna zanimivost koncerta, ki ga priredi C. P. D. v soboto 16. junija v Celjskem domu, bodo poleg dr. Schwabovega prvenca »Moji devotici«, občje priljubljena »Zdrava Marija« ter moderni »Serenadica« in »Zvonovi«, spevi goriškega Vodopivca, trpki in mehki, kakor je kraška duša. Zanimive so tudi Lajovičeve in Adamičeve strogo moderne skladbe iz najnovejših časov. Nekaj od teh je pisanih v melodiki južnih bratov, vsled česar dojmijo izredno. Članice pevskega društva že razprodajajo vstopnice, občinstvo sega pridno po njih; vseeno pa apeliramo še posebej tudi na okoličane, da se pravočasno zanimajo za vstopnice. Užitek jim je zjamčen, treba pa je tudi od strani javnosti dokazov zanimanja in simpatije, da se stvori na koncertu oni stik med zborom in publiko, ki je v moralnem pogledu nepogrešljiv jamčevalec splošnega uspeha. Koncert, proslavitelj šestdesetletnice komponista - domačina, gosp. dr. Schwaba, mora postati mejnik v razvoju pevske kulture v Celju. Pričetek koncerta je ob pol 9. uri zvečer.

d Občekoristna uradniška stavbna zadruga v Celju, registrovana zadruga z omejeno zavezo sklicuje redni občni zbor, ki se vrši v petek, dne 22. junija 1928 ob pol 8. uri zvečer v gostilniških prostorih Narodnega doma v Celju. Dnevni red: 1. Čitanje in odobritev zapisnika o lanskem občnem zboru. 2. Letni račun in poročilo za 16. poslovno leto. 3. Kritje primanjkljaja. 4. Volitev članov načelstva in nadzorstva. 5. Predlogi zadržnikov. 6. Slučajnosti. V slučaju, da na pol 8. uro sklicani občni zbor ne bo sklepčen, se vrši po § 15 zadržniških pravil pol ure na to z istim dnevnim redom drugi zbor, ki je sklepčen ob vsaki udeležbi. Zadržniki morajo javiti svoje samostojne predloge 3 dni pred občnim zborom.

d Celjsko pevska društvo sklicuje za petek, dne 15. junija t. l. ob 21. (9. uri zvečer) izredni občni zbor v veliko dvorano Celjskega doma, kjer se vrši istočasno pevska vaja.

d Celjska obrtna nadaljevalna šola. Tiskarski škrt je v zadnjem statističnem poročilu glede razdelitve šolskih razredov napravil precejšnjo zmedo. Glasiti se ima dotični stavek takole: »Pouk se je vršil v 2 moških pripravljalnih razredih A, B, 3 prvih razredih A, B, C in treh drugih razredih A, B, C; na ženskem oddelku pa je bil 1 pripravljalni, 1 prvi ter 1 drugi razred. — Vodstvo šole.

d Zdravstveni dom v Celju uredi to poletje na stroške ministrstva za narodno zdravje deško počitniško kolonijo za cca 30 fantov iz revnih rodbin v Vitanju. Fante bodo nastanili tam v nekdanji Mulejevi graščini.

d Stavbno gibanje v Celju. Te dni so pričeli s podiranjem notranjih splotij bivšega mestnega ekonomata na oglu Kralja Petra in Vodnikove ulice. Kakor znano pride sem velika zgradba Ljudske posojilnice v Celju.

Zunanje posojilo zagotovljeno.

Po poročilih iz Beograda se nahaja jo pogajanja za najetje velikega državnega posojila v Londonu pred ugodnim zaključkom. — Vladni krogi upajo, da bo finančni minister dr. Marković že te dni podpisal preliminarno pogodbo o zaključku posojila pri bančnem koncernu, ki bo znašalo 50 milijonov funtov šterlingov. Inozemski finančniki so že izjavili, da so pripravljeni do 15. julija emitirati prvo tranšo v znesku 12 milijonov funtov. Za slučaj, da zakon o posojilu ne bi bil do tega dne sprejet v skupščini, pa bodo inozemski bankirji izplačali na račun prve tranše večji predajem, ki bi omogočil vladi, da takoj prične z nameravanimi deli. Predajem bi znašal okoli 5 milijonov funtov.

d Prihodnji manifestacijski shodi KDK se vrše: 17. junija v Somboru, 24. junija v Sisku, 1. julija v Vinkovcih, 5. avgusta v Bihaču, 12. avgusta v Banjaluki, 19. avgusta v Travniku. Mnenja smo, da bi bil tudi v mariborski oblasti potreben vsaj eden veliki shod.

d Konj trčil z avtom. V nedeljo, dne 10. t. m. se je peljal trgovski potnik g. Rado Meznarič iz Maribora s svojo soprogo in otrokom ter še dvema osobama z avtom iz Celja proti Petrovcem. Med vilo g. Jošta in g. Krušiča na Ljubljanski cesti se je pripeljal nasproti posestnik Anton Veterin iz Gorice pri Petrovcih z enovprežnim vozom. Ko je avto privozil do voza, se je konj nenadoma splasil in se zagnal v avto. Pri tem se je razbila na avtu sprednja šipa ter pokvarila streha in blatnik. G. Meznarič je vsled steklenih drobcev dobil poškodbe na roki, dočim se ni ostalim nič zgodilo.

d Nepošten delavec. Celjska policija je te dni aretirala 26-letnega delavca Josipa Ocvirka, ki je bil uslužben na žagi g. E. Himmra v Žalcu. Ocvirk je v zadnjih tednih ponesveril 70 Din in srebrno uro, si samovoljno pridržal trgovske knjige, beležnico in račune svojega delodajalca, zažgal tri modele za žago, vredne 500 Din, potvoril neko uradno listino ter napravil na škodo svojega delodajalca še dva manjša dolgova. G. Himmer ima 973 Din škode.

d Kolesar povozil otroka. Te dni je podrl 19-letni ključavničarski pomočnik Alojz O. v Prešernovi ulici s kolesom 5-letno Matildo Marinkovo. Otrok se je pri padcu lahko poškodoval. Kolesar pravi, da je otrok sam kriv nesreče, ker se je zatekel s cestnega hodnika proti kolesu, tako da se kolesar ni mogel več izogniti.

d Otvoritev planinske kočje na Peci se vrši 28. in 29. junija. Otvoritve se namerava udeležiti tudi več Celjanov. Udeleženci se naj javijo pri g. Vrtovcu radi skupnega potovanja.

d Evidenco stanovanj v Tillerjevi koči vodi g. dr. Milko Hrašovec. Interesenti se naj izvolijo obrniti na njega.

d Onemogel je. Te dni so našli med Voglajno in gostilno Confidenti v Zavodni 53-letnega pekovega pomočnika Antona Zupančiča. Revez je onemogel in se zgrudil na tla. Prepeljali so ga v bolnico.

d Zopet dvoje tatvin koles. Tatovi koles so v zadnjem času pridno na delu. V soboto, dne 9. t. m. je bilo ukradeno kar dvoje koles in sicer ob 17. uri 20-letnemu Antonu Bučetu iz Liboj iz veže neke hiše v Prešernovi ulici črno pleskano kolo znamke Ipak, ob 17.45 pa 15-letnemu Viljemu Šunku iz Celja iz veže neke hiše na Kralja Petra cesti črno pleskano kolo znamke »Viktorija«, vredno 2.000 Din.

d Izgube in najdbe v Celju. Izgubljen: rumena usnjata denarnica s 100 avstr. šilingi in dvakrat po 100 Din gotovine. Najdeno: zlat uhan z rdečim kamnom.

d Umrla je v Vojniku gospa Marija Zottl, roj. Jellenc, trgovčeva vdova in posestnica v 80. letu starosti.

d Požar. V nedeljo zvečer okrog 9. ure je izbruhnil požar v hiši posestnika Šulerja v Kasazah pri Žalcu. Ker domačih slučajno ni bilo doma, so prišli na pomoč sosede, ki so pa mogli rešiti le nekaj pohištva. Škoda znaša okrog 30.000 Din.

d Požar v gozdu. V ponedeljek je zgorelo posestniku Kobižu pri Bistrici nad Mariborom 25 oralov gozda.

d V »Gozdno restavracijo« se je preselila dosedanja gostilničarka »pri jelenu« gospa Antonija Pristovnik. V »Gozdni« na razpolago fina ljutomerska in haloška vina, dobra malica, sveže pivo!

d Neznosna vročina je nastopila v Dalmaciji. Toplomer kaže v senci čez dan 35° C.

d Iz Žalca. Kljub dejstvu, da v dvorani g. Franca Robleka ni bilo razen pet oseb nobenega Žalčana, je bila dvorana razprodana in napolnjen sleherni prostor z občinstvom iz okoliških vasi, ki je hotelo prisostvovati gledališki predstavi agilnega Gasilnega društva iz Loznice pri Žalcu. Igra »Revček Andrejček« je že precej popularna in zahteva mnogo sodelovalcev, kar očituje uprizoritev, ki sta jo z mnogim trudom tudi izvedla pridna režiserja gg. Vinko Korent in Jakob Kunst iz Loznice. Ni moj namen navesti poleg dobrega igralca in peveca g. Vinka Vipotnika kot Andrejčka in bohinjskega župana Jeklena v osebi g. Jakoba Kunsta množico vseh diletantov in diletantk, ki so nesebično in požrtvovalno sodelovali za koristno stvar, povdarjam le, da je vsa igra bila doigrana solidno in vredno žalskega odra ter je kvitiralo navdušeno občinstvo vsako dejanje s hvaležnim odobravanjem. Omembe je vredno, da je stopila to pot na plan zopet nova oderska oprema, ki se je prav dostojno udeleževala.

d Velik požar na Dravskem polju. V Prepolah na Dravskem polju je uničil požar trem posestnikom, Šibili, Žunkoviču in Pesku 10 zgradb in jih je spravil ob vse imetje. Ker ni bilo vode, so si požarniki pomagali z gnojnicami, kar je pa bojda radi amonijaka ogenj še pospešilo. Sosedje so požar apatično gledali, kar je nekega gasilca tako razkačilo, da jih je polil z gnojnico. Vzrok požara še ni dognan.

d Mestni svet v Sisku je soglasno sprejel resolucijo proti sprejemu nettunskih konvencij ter jo je odposlal na pristojna mesta. V resoluciji se pravi, da se s konvencijami žali čast in suvereniteta našega naroda, da se dela škoda našim lukam in ribarstvu in da se omogoča italijanski naval na Dalmacijo.

d Velika poneverba pri okrajnem sodišču v Gornji Radgoni. Mariborsko porotno sodišče je obsodilo kancelista Filipa Logarja na 4 leta težke ječe, ker je pri gornjeradgorskem okrajnem sodišču ponesveril tekem treh let 238.000 Din. Bil je to denar, ki so ga položile razne stranke pri sodišču.

d Južnoštajerska hranilnica v Celju odvarja tekoči račun za vloge in posojila, na kar se opozarjajo zlasti pridobitni krogi.

Boks la.

Moški čevlji	Din 182-
Moški polčevlji	169-
Ženski čevlji	182-
Ženski polčevlji	169-
Otročji 31-35	110-
Otročji 26-30	75-
Otročji 22-25	56-
Damski ševro	185-
Damski varv.	198-
Damski lak	199-
Moški iz kravine	154-
Moški telefine	163-

Kupite takol, dokler so še nizke cene in ogledajte si izložbe ter ogromno zalogo v veletrgovini

R. STERMECKI, CELJE.

Kino.

Kino Gaberje. Sreda 13., četrtek 14. in petek 15. junija: »Špijoni«. Največji film te seziže. V glavnih vlogah Rudolf Klein-Rogge, Gerda Maurus, Lien Deyers in Willy Fritsch. Režija: Fric Lang. Do skrajnosti napeta dejanja povojne špijonaže. Tajinstveno bitje št. 326. Filmska produkcija iz leta 1928/29. Ogromna senzacija. — Prednaznanilo: »Svetovna vojna«. 1914—1918. II. del.

Mestni kino Celje. Sreda 13. in četrtek 14. junija: »Hotel Imperial«. Kriminalni film v 6 dejanjih. V glavnih vlogah Ellen Kürti, Nils Asther, Hans Nierendorf in opica Consul II. Ta film prekaša vse detektivske filme letošnje

sezone. — Petek 15., sobota 16. in nedelja 17. junija: »Knežinja čardaša«. Velika filmska senzacija po sloviti opereti E. Kálmána. V glavnih vlogah Liane Haid, Oskar Marion in Imre Ráday. Pri predstavah v petek ob pol 9. zvečer in v nedeljo ob 4. in 6. popoldne svira prvovrsten orkester. — Prednaznanilo: »Donna Juana« (Eli-sabeth Bergner).

Hmeljarsko društvo v Žalcu.

V. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmelj. nasadov.

Žalec v Savinjski dolini, 11. junija 1928. Vreme se je zadnjih 14 dni zboljšalo, vendar še ne tako, kakor si to želijo hmeljarji.

S toplejšim vremenom so se prikazovale v starih nasadih na droge hmeljske stenice v precejšnjem številu — in to največ v nasadih blizu gozdov in vod. Prizadeti hmeljarji so takoj pričeli z obrambnimi sredstvi. V nasadih poznega hmelja, ki ga je pa le še nekaj ha, se zopet pojavlja peronospora. Poročati se pa tudi mora, da se prikazujejo v golding-nasadih in sicer na spodnjem delu rastline, poganjki s kratkimi kolenci (internodiji), kar kaže na lahko okuženost te vrste hmelja.

Tukajšnji hmeljarji so se pozivali potom obč. zastopov in potom časopisov, da naj stopijo takoj v boj zoper hmeljske škodljivce s priznanimi sredstvi.

V dobro oskrbovanih nasadih je rastlina že nad 3 m visoka in je videti zdrava.

Žalibog, da naši hmeljarji ne morejo opustiti slabe navade in prodajajo svoj pridelek že vnaprej, kar se je tudi letos zgodilo.

Društveno vodstvo.

Hmeljarji! Quasija les in mazavo milo
za pokončavanje hmeljske stenice dobite stalno v drogeriji „Sanitas“, Celje.

Porota.

Iz fantovske šale — uboj.

Franc Kostanjšek, 25-letni delavec na Vrenskigorci je odšel 10. aprila 1928 zvečer po končanem delu v družbi Josipa Pavliča v vas k posestniku Josipu Kuneju na Vrenskigorci. S seboj je vzel vinjek, s katerim je ves dan napravljval tršno kolje. Pri Kuneju so se pogovarjali dolgo v noč. Ko je Kunej čul nekoga prihajati po stezi, je misleč, da se vrača njegov brat Anton iz sejma, nagovoril oba vasovalca, da mu gredo nasproti. Kmalu so opazili prihajati dva moška, od katerih ni bil nobeden pričakovani brat Anton. Tedaj je hotel napraviti Kostanjšek šalo in je zaupil: »Stoj, tu je nočna straža!« Oglasil se je Franc Rajniš, posestnik na Sedlarjevem, češ, 40 let že hodim po tej poti, pa še nikoli ni bilo tu kake nočne straže. Njegov spremljevalec Franc Kliček je stopil tedaj naprej in se je začel, po zatrjevanju Kostanjškega, z njimi prepirati. Med preprirom je udaril Kostanjška s pestjo po nosu, nakar je ta zbežal pod Kunejev kozolec, oba prišleca pa sta odšla po stezi naprej. Pod kozolcem je zgrabila Kostanjška jeza vsled udarca, izdrl je debel hrastov kol in tekla za obema možakoma. Dohitel ju je pri prelazu in zaupil: »Kdo si pa ti?« Ko se je na ta klic Kliček obrnil, ga je Kostanjšek udaril parkrat s kolom po glavi in ga takoj pobil na tla. Kličekov tovariš je zbežal. Obdolženi Kostanjšek zatrjuje, da je udaril Klička samo enkrat, sodna komisija ap je dognala, da je dobil več udarcev na glavo. Priča Jože Pavlič pove, da je slišal, kako je Kliček večkrat Kostanjšku zaklical, saj me poznaš, ta pa mu je odgovoril: »Ja ne poznam ništa, ako hočeš, ti odmah glavo odsečem!« Na te besede je slišal več udarcev in dvakratni klic »Jezus«. Besede Kostanjškove dokazujejo, da je prizadajal udarce z vinjekom, ne pa s kolom.

Ponoči je prišel po stezi France Gradišek in našel na tleh Klička, krvavečega in hropečega. Ker ni mislil, da je Kliček tako hudo ranjen, je le to pri Kuneju povedal, kjer so mu rekli, da bodo šli Klička pomoč. Pavlič je

to odsvetoval in nihče se ni več zanimal za nesrečnega ranjenca. Šele drugi dan zjutraj so našli Klička mrtvega. Prvotno so orožniki aretirali tri druge fante in šele po temeljitem poizvedovanju se jim je posrečilo priti na sled Kostanjsku. Ranjki Kliček je bil na zelo dobrem glasu kot miren in pošten posestnik, medtem ko opisuje ljudski glas Kostanjska kot zelo nevarnega pretepača in razgrajča.

Razprava proti Kostanjsku je trajala v ponedeljek od 15. do 17.30. Porotniki so potrdili vprašanje glede hudodelstva uboja, nakar je bil Kostanjske obsojen na 3 in pol leta težke ječe. Kostanjska je zagovarjal g. dr. Josip Vrečko.

Celje, 12. junija.

Senatu predseduje pri damašnjih razpravah dss g. Levičnik, votanta sta vdss g. dr. Stepančič in okr. sod. gosp. Kompara. Javno obtožbo zastopa drž. pravd. nam. g. dr. Juhart. V predpoldanski razpravi zagovarja Škrabla g. dr. Kerschbaumer, v popoldanski razpravi pa Grebinška g. svetn. Erhartič. Jelena g. dr. Enest Kalan.

Uboj v fantovskem pretepu.

V Št. Jurju pod Donačko goro je bila v nedeljo, dne 29. aprila cerkvena slavnost. Po dopoldanskem cerkvenem opravilu so prišli v gostilno Neže Kores v Prevalah fantje »Ložani« od Sv. Roka in Trličnega. Ložani so se kmalu ogreli in iskali prepira z domačimi fanti, katere so napadli v beg z noži in kamenjem. Po vrnitvi domačinov se je vnel ponoven prepir, katerega je hotel poravnati Franc Krivec. Prigovarjal je fantom naj bodo mirni in naj se med seboj razumejo. Jožef Škrabl je hodil od mize do mize in prisedel enkrat k temu, enkrat k drugemu. Ker je bila godba, je tudi večkrat plesal. Dvakrat je prosil Martina Polajžarja, naj mu dovoli plesati z njegovo nevesto Jožefo Jerič. Prvič mu je Polajžar dovolil, drugič pa odklonil, češ da namerava iti sam plesat. To je Škrabl tako ujezilo, da je zagrabil pollitersko steklenico in nameril z njo na Polajžarja, ki je tudi pograbil steklenico in se postavil v bran. Natak kar Kopše je oba nasprotnika rinil narazen. Njemu je priskočil na pomoč France Krivec, hoteč ponovno fante pomiriti. Imel je sploh navado, da je rad miril. Prijel je Škrabla za prsi in mu dal zaušnico. Nastala je splošna zmeda in prerivanje. Kopše je še pravčasno odskočil, ko je bil opozorjen, da ga hoče od zadaj zabosti z nožem Karol Potočnik. V splošni zmedbi je potegnil Škrabl nož, ga odprl in bliskovito in z največjo močjo vseskal šestkrat Krivca. Zapičil je še dvakrat nož v vrata in odšel iz gostilne. Krivec je še stopil par korakov proti svoji mizi in se zgrudil na tla, kjer je v kratkem izkrevavel in umrl po preteku 3 minut.

Jožef Škrabl, 24-letni samski kamenar v Trličnem, se izgovarja, da je samo dvakrat zamahnil z nožem, hoteč se ubraniti Krivca, ki ga je za la se vlekel k tlom. Zagovarja se tudi s pijanostjo, kar pa sam pobija s tem, da trdi, da je sunil samo dvakrat. Tudi je po pričah dokazano, da ni bil pijan, dasi je izpil v družbi s Francem Kobaletom 3 litre vina. Škrabl je izzval prepir in Krivec ni imel nikakega sovražnega namena, ko je skočil k njemu popolnoma golorok. Sodni zdravnik je konstatiral pri Krivcu šest nevarnih ran. Tudi povedo vse priče, da ni nihče drugi sunil Krivca z nožem in je potemtakem edino le Škrabl izvršil uboj. On je znan kot izzivalen pretepač. Priči Alojzu Voduseku je Jožef Škrabl domov grede sam povedal, da je Krivca sklal; imel je pri tem razgovoru še krvave roke.

Porotniki so zanimali vprašanje glede hudodelstva uboja, potrdili pa vprašanje glede prekoračenega silobrana. Škrabl je bil obsojen na 5 in pol meseca strogega zapor. Razprava je trajala do 14. ure popoldne.

Vlomi in tatvine.

Na zatožni klopi sedita Alojz Grebenšek, 29-letni samski pekovski pomočnik iz Št. Ilje pri Velenju in Albert Jelen, 21-letni samski elektrotehnik iz Polzele. Obdolžena sta, da sta skupno izvršila sledeča kaznjiva dejanja:

1. V noči od 18. na 19. januarja

K o s p i t e

Vam ni treba imeti nikakih skrbi za perilo, ker

ŽENSKA HVALA

raztaplja nesnago tako, da drugo jutro trebate perilo samo malo kuhati v rastopini, za katero vzamete

Schichtovo Terpentin milo

1928 sta vlomila v gostilno Jerice Žgank v Št. Petru v Savinjski dolini in odnesla razne cigarete, klobase, sladkor, steklenice žganja in piva, tobak in gotovine v skupni vrednosti 517.50 Din.

2. V noči od 21. na 22. januarja v graščino Fani Pangratz na Polzeli, kjer sta dobila le nekaj čokolade, 1 kos mila in 1 električno svetilko.

3. V isti noči v zidanico Ivana Marovta v Podvinu in odnesla 1 sodček, 40 litrov vina in 3 slatinske steklenice vina v vrednosti 410 Din.

4. 23. ali 24. januarja v kuhinjo Jakoba Ježovnika v Velenju, kjer sta odnesla nekaj masti, smetane, čebule, kruha in en mernik krompirja v skupni vrednosti 75 Din.

5. V noči od 24. na 25. januarja v hišo Ivana Jastrobnika pri Sv. Florjanu in pobrala iz zaklenjene omare klobase, svinjski jezik, kračo, zimsko suknjo in dva ključa v skupni vrednosti 837 Din.

6. V isti noči v klet Antona Nagliča pri Sv. Florjanu in odnesla 1 pletenko 5 litrov vina in 1 kozareček v skupni vrednosti 207 Din.

7. V noči od 25. na 26. januarja v trgovino Franca Lorbeka v Št. Ilju, kjer sta nabrala precej bogat plen na perilu in drugih predmetih v vrednosti 3.595.50 Din.

8. V noči od 2. na 3. februarja v trgovino Alojza Cvetka na Polzeli. Tu sta imela najboljšo žetev. Oropala sta trgovino, kolikor sta mogla odnesti na perilu in špeceriji za 8.528.65 Din.

9. Dne 3. februarja v zidanico Fr. Cvenkla v Podvinu pri Polzeli, kjer sta dobila le 10 litrov vina.

10. V noči od 10. na 11. februarja v kuhinjo Jere Zajc v Podsevniku in pobrala 2 svinjska želodca, 2 potice, 100 krapov in 1 steklenico vina v vrednosti 460.— Din.

11. V noči od 11. na 12. februarja v zidanico Ivana Tajnška v Dobriču pod goro Oljko in odnesla vina, jabolčnika in 1 steklenico v vrednosti 217.— Din.

12. V noči od 12. na 13. februarja v zidanico Jakoba Gaberška v Podgori; dobila sta 15 litrov vina in nekaj jabolk v vrednosti 150 Din.

Poleg teh zločinov je izvršil še Grebenšek sam na lastno pest sledeča dejanja: Vlomil je v noči od 27. na 28. februarja v krojaško delavnico Jožefa Berločnika v Šoštanju in odnesel razno obleko, uro, verižico, gotovino in srebrno uro v vrednosti 495.— Din.

Oba obtoženca sta znana kot potepuha in delomrzneža, zakrknjena tatova in nevarna vlomilca. Iz kazenskih listov je razvidno, da sta nepopoljšljiva in nasilna tatova. Oba sta mlada in zdrava, toda za delo ne marata. Skrivata se po gozdovih in gorah. Bila sta skupaj v celjskih zaporih, kjer sta se spoznala in od koder sta pobegnila. Od tedaj sta začela svoje tatinsko potovanje po deželi. Pokradeno blago, kolikor ni bilo jestvino ali ričja, sta prodajala kmetom po deželi. Prišla sta v bližino Polzele, kjer je šel Jelen obiskat domače. Brat ga je pregovoril,

da se vrne v ječo, od koder je ubežal. Ta je privolil in brat ga je naložil na motor in ga odpeljal v Celje, kjer ga je izročil jetničarjem. Grebenšek je še ves mesec užival svobodo in izvršil v tem času gotovo več nedokazanih tatvin. Še le 23. marca se je posrečilo tudi njega prijeti. Jelen je pobegnil še enkrat iz zapor. v Šoštanju, kamor je bil preveden na prošnjo tamošnje orožniške stanice, da bi ugotovili, komu je prodajal pokradeno blago, vendar je bil kmalu prijet. Oba sta posedovala strelno orožje in municijo.

Obtoženca sta priznala vse razumne tatvine, ki jo je izvršil Grebenšek sam. Razprava je trajala do 10. ure zvečer; Grebenšek je dobil 6 let težke ječe, Jelen pa 5 let. Po prestani kazni se oddata v prisilno delavnico.

Celje, 13. junija.

Senatu predseduje danes vdss dr. Premšak, votanta sta dss dr. Nendl in okr. sod. Brelj, javno obtožbo zastopa drž. pravdnik dr. Rus, obtoženca zagovarja g. dr. Božič.

Roparski umor in cerkvena tatvina?

Na obtožni klopi sedi Alojz Zemljak, oženjen 36-letni posestnik in pek v Starivasi pri Vidmu.

Obtožnica govori sledeče:

Zjutraj 27. oktobra 1927 je prišel Anton Štefančič sekat drva k gostilničarki Ceciliji Ivačič v Starivasi. Ko je stopil v sobo, jo je našel ležečo v postelji, vso krvavo in mrtvo. Bila je še topla. Obvestil je sosedo, ki so sporočili zadevo orožnikom. Ti so ugotovili, da je bila nesrečna 78-letna žena umorjena s sekirjo, s pomočjo katere je morilec vlomil zunanja vrata. Okna so bila skrbno zastrta, v sobi sami pa vse razmetano in prebrskano. Na stolu so bile neke platnice, v katerih je gostilničarka shranjevala svoj denar. Tudi denar, ki ga je imela spravljena v neki škatli za svoj pogreb, je izginil. Sin pokojne, Franc Ivačič pravi, da je imela mati gotovo par tisoč dinarjev, ker je hotela plačati posestniku Držaniču vinski mošt. Da je moral biti zločinec kak domačin, kateremu je bilo samo do denarja, sledi iz tega, ker se ni dotaknil niti hranilnih knjižic niti srebrnega jedilnega orodja, kar bi tujec gotovo storil.

Prvotno so orožniki prijeli Antona Štefančiča, ki je prvi prišel zjutraj v gostilno. Kmalu pa je bil vsak sum na njega brezpredmeten, ker so vaščani vsi opisali Štefančiča za prepoštenega in prebojazljivega, da bi izvršil tako dejanje. Rajnka gostilničarka mu je bila dobra kakor mati, večkrat mu je dajala jesti in še kak kozareček vina. Četrty dan po umoru je prejela orožniška stanica v Senovem anonimno pismo sledeče vsebine: »Javim vam, da Štefančič ni kriv umora, ampak drugi sosed preko ceste, pek.« Tudi Zemljak je dobil pismo, ki ga je kazal: »Dragi prijatelj! Sem govoril včeraj z ljudmi, pa imajo Tebe na piki, da si ti ubil Ivačičko — sosedo.

Kot Tvoj prijatelj Ti povem, da skriješ vse. V soboto pridem na krški most, počakaj me, bom Ti povedal več. Ta list, katerega sem napisal jaz, da Tvoje šrifte ne bi spoznali, vrži na dvorišče ali pa v drvarnico Ivačičeve hiše, da ne bodo Tebe krivili. V soboto na svidenje — Tvoj prijatelj.« Priložen je bil še listič, na katerem je bilo napisano: »Ivačičevo je ubil Štefančič ali pa njegovi sini, ki niso nič vredni. Očividec.«

Dolgo ni bilo mogoče izslediti pisca, končno pa je obdolženčeva žena Neža Zemljak sama trdila napram Matildi Kocjan, da je dal ta pisma pisati njen mož sam. Zemljak je prejel pismo takoj pokazal svoji ženi in trem sosedom in ga končno izročil orožnikom. V soboto 5. novembra popoldne je hodil po savskem mostu, kakor bi koga pričakoval. Ker pa le ni bilo nikogar, so ga orožniki aretirali. Lastna žena je izjavila, da je Zemljak že prej vedel, da bo Ivačičeva ubita in žena sama se je enkrat izrazila napram Neži Lapuh o Ivačičevi: »Ti stara strela, Ti boš še enkrat ubita!« Zemljak sam je takoj po umoru dejal: »Sedaj je že dal nekdo tej stari strelji po buči, sedaj pa je že ubital!«

Imel je s pokojno spor radi hruške, ker ga je obdolžila, da ji je hruške kradel. V navzočnosti dveh prič je rekel: »Vidite, hruška še stoji, ona pa je morala krepniti!« Pred aretacijo moža je Neža Zemljak rekla napram Neži Lapuh v kuhinji: »Škoda, ako bi kdo od mojega Lojza v zvezi z umorom kaj govoril, on je spal celo noč pri meni.« Tedaj se je zadržal mož, ki je to slišal, nad njo: »Tiho bodi baba, kaj to govoriš, potem bodo mislili, da sem jaz to naredil!« Spočetka je žena obdolženca moža branila, pozneje ga je pa sama začela spravljati v zvezi z umorom. Žena se je peljala s pomočnikom Konradom Venguštom takoj drugi dan po njegovem vstopu v službo v Celje, da obišče moža v ječi. Hotela je govoriti z njim med štirimi očmi, pa ji niso dovolili. Bila je ne zadovoljna z uspehom. Napram vajencu Glevanču je ponovno naglašala, da je mož nedolžen, saj je vendar pol noči pri njej spal, po polnoči pa bil prvajencu v pekariji. Ko je ta hotel odgovoriti, da se je enkrat odstranil, ga je ona nahrulila, da to nič ne pomeni.

V nedeljo 13. novembra je obiskal Nežo Zemljak neki 50 do 55 let star mož, sivih las. Dolgo sta govorila in slišal je Glevanč, da je ona rekla: »P. če stane tudi stotisoč, nič zato.« Zvečer po odhodu moža je bila vesela in rekla, da bo kmalu vse dobro. Izročila mu je drugo jutro ključe in rekla, da naj le prodaja kruh. Ona, če bo šlo vse po sreči, se ne vrne več. Zelo se je začudil, ko jo je že isti dan zvečer videl v kuhinji. Dejala je, da je bil dotični možki goljuf. Izdal se ji je za jetniškega paznika Josipa Zuparčiča iz Celja, ki bo odprl njenemu možu proti plačilu vrata ječe, da lahko pobegne. Med vožnjo z vlakom ga je opazila, da je šel čez most v Radeče.

spoznala prevaro in se vrnila domov. Dala mu je 2000 Din, da bo možu preskrbel tudi potrebne dokumente, da se bo odpeljal v Gradec k sinu. Ta dejstva obtežujejo Zemljaka v toliki meri, da je obtožba upravičena.

Dne 1. decembra 1927 je prišla žena Zemljakova v Radejevo gostilno in tam govorila napram priči Jakobu Runovcu, da ni njen mož nič vreden, da jo je ob vsaki priliki pretepal. Pripovedovala je, da je imel zvezo z nekim cigani, ki so prihajali čisto na njegov dom in katere je on večkrat obiskal na Hrvaškem. Sklenil je z njo tajno pogodbo, da bodo vedno drug drugemu na razpolago. Dal jim je nekoč 30.000 K zato, da mu bodo prinesli vrečo ukradenega denarja, katerega po ciganskih običajih ne smejo porabiti zase. Mož sam ji je nekoč povedal, da so ga cigani izvalili v svoj tabor na Hrvaškem, ga tam nepričakovano napadli, da jim je komaj ušel. Pred poroko, da je hodil v Nemčiji okrog pod tujim imenom, da ima na vesti tri umore, oz. da je v tepežu trikrat ustrelil in pogodil, vsled česar je bil pol leta v preiskavi. Po poroki je kradel sosedom perutnino in ob neki taki priliki je moral prevzeti krivdo njen sin Ivan Rangus, ki je bil tudi obsojen. Zemljak mu je za nagrado kupil obleko.

Neža Lapuh pripoveduje sledeče: Dne 12. januarja je prišla k nji žena Zemljakova in jo prosila, da naj pazi na njen dom in otroke, češ da mora iti k spovedi k patrom v Krško. Na opozoritev, da je bila prejšnji dan pri spovedi, je rekla, da ni dobila odveze, ni pa povedala, zakaj ne. Drugi dan je Zemljakova na brodu v Mrtvicah skočila v Savo, a so jo pravočasno potegnili iz vode. Lapuhova jo je spremljala vso mokro domov in ob tej priliki je rekla Zemljakova, da z možem ne bodeta več obdelovala posestva, ker da bodeta oba obešena. Tožila je, da jo strašno peče vest, ker je govorila, da je njen mož nedolžen, kakor Kristus na križu, pa ni res; naj ga hudiča le obesijo, ker je on Ivačičevo ubil in nihče drugi. Še isto noč in naslednje dni je klicala točno ob pol enih Zemljakova Lapuhovo in jo prosila, da naj ji odpre, ker ji hoče vse po resnici povedati. Ob neki taki priliki je pripovedovala, da je mož ukradel gostilniški kazalec, race in kokoši, eno pur in dve kokoši pa da je ona sama ukradla. Vest jo radi teh majhnih tatvin ne peče toliko, tudi radi Ivačičeve ne, pač pa radi tega, ker je ukradel iz tabernakelna monštranco. Ko je to povedala, se je vsa tresla. Ko je videla začudenje Lapuhovih, je začela preklicavati. Kljub temu je še vedno prihajala naslednje dni točno ob polenih ponoči in ko jo je Albin Lapuh naravnost vprašal, zakaj, da hodi vedno ob tej uri, je rekla, da je

bila ob tej uri Ivačičeva umorjena.

Sin Zemljakove, Anton Rangus, pravi, da je postala njegova mati vsa čudna od onega dneva, ko je bil osumljeni Štefančič spušen na prosto. Tudi njemu je pravila o raznih tatvinah in monštranci. Šestletni Zemljakov sinček je pravil, da je oče skril na hribu v neki grm monštranco rumene barve, katero so odnesli pozneje cigani.

Franc Cizelj izpove, da je nekoč prišla Zemljakova k njemu in videča višičo vrv, rekla, da bodeta z možem obešena, ker sta pohujševala otroke. Napram tistu Ivanu Zemljaku je izjavila, da sta z možem ubila Ivačičevo, vsak na pol, z veliko sekuro. Pozneje je zopet preklicala. Slične izpovedi je delala napram različnim številnim pričam. Končno je začela v preiskavi trditi, da je njen mož nedolžen, ker je ona sama ubila Ivačičevo.

Obdolženi Zemljak odločno zanika vsako krivdo tako glede Ivačičeve, kakor glede monštrance in drugih tatvin. On je mišljenja, da mora biti njegova žena zmešana. Res je sicer, da so prihajali na njegov dom cigani, a le vsled konjskih kupčij.

Zemljak je obtožen tudi radi nošenja orožja brez oblastvenega dovoljenja.

Razprava se je ob 1. prekinila in se sedaj popoldne nadaljuje.

Poslovni lokal

z veliko svetlo sobo primerno za krojaško obrt na prometni točki **išče** za takoj ali s 1. oktobrom Ludvik Selišek, Vodnikova ul. 1-2

Delavnico

primerno za sedlarsko obrt iščem v emstu. Naslov v upravi. 1-2

Premog iz vseh rudnikov in najboljše vrste dobavlja in dostavlja najcenejše **Franc Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4**

Naznanilo preselitve.

Cenl. občinstvu naznanjam, da sem se preselil s čevljarsko delavnico iz Gaberja št. 14 v mesto

Gosposka ulica šte. 9, zraven hotela »Balkan«.

Izdeloval bom navadne, najfinejše, kakor tudi luksuzne, športne, hribovske čevlje za dame in gospode.

Se priporočam za obilni obisk.

Franc Plevčak, čevljarski mojster

CELJE, Gosposka ulica št. 9. Zraven hotela »Balkan«.

Srajce

čisto bele od 59 Din naprej, barvaste od 46 Din naprej

Ovratniki

pol trdi Din 10, 13, 14, trdi 13 Din.

Samoveznice

od Din 12.50 naprej.

Nogavice

od Din 7, 10, 12.50, 15, 20, 25 naprej

Dozolenice

od Din 25, 50, 60, 65, 75 in naprej.

Naramnice Din 25, 30, 35.

Pasovi od Din 15 — naprej.

Velika izbira!

L. PUTAN, Celje

— amo najboljše kakovosti.

Največja zaloga in samoprodaja za naše ceste najpripravljenih

PUCH koles

12 mesecev garancija. Cena od 1600 Din naprej.

zavoro. Največja zaloga

A. NEGER, Celje, Gosposka ulica 32.

Kontorist (-inja)

zmožen slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, perfekten v strojepisu in po možnosti z znanjem stenografije **se išče** za skorajšnji nastop. Ponudbe je nasloviti pod »Z m o ž n a m o č« na upravo lista.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Stanovanje

obstoječe iz štirih sob, kuhinje ter pritiklin **se odda** s 1. septembrom. Na ogled vsak dan od 14. do 15. ure, Vila Selišek, Kersnikova ul. 13. 1-2

Brivnica M. BUKOVČAN,

osebno sedaj v Prešernovi ulici št. 8. Dobra in čista postrežba. Podružnica v Matije Gubca ul. 2. Dijaki, otroci in delavci polovične cene! Sprejema tudi britve v brušenje.

M. Joštov paromlin

Medlog - Celje

je otvoril prodajalno svojih prvovrstnih mlevskih izdelkov in deželnih pridelkov

v Gosposki ulici šte. 27

ter se c. občinstvu najtopleje priporoča.

Nizke cene!

Postrežba točna!

Patrti neizmerne žalosti, javljajo podpisani v svojem kakor v imenu vseh sorodnikov vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je njih nadvse ljubljena, srčno dobra mati, ozir. tašča, stara mati in teta, gospa

MARIJA ZOTTL roj. JELLENZ

trgovčeva vdova in posestnica

dne 11. junija 1928 ob pol 2. uri pop., po dolgem in težkem trpljenju, prevlečna s sv. zakramenti za umira, oče, v 80. letu starosti preminu'a.

Zemeljski ostanki drage pokojnice se bodo dne 13. junija ob 5. uri pop. v hiši žalosti slovesno blagoslovili in nato na domačem pokopališču položili v rodbinskem grobu k večnemu počitku. — Sv. maša zadušnica se bode brala dne 14. junija ob 7. uri zjutraj v farni cerkvi v Vejniku.

VOJNIK, dne 11. junija 1928.

Adolf in Viljem, sinova. Marija Rüpschl roj. Zottl, hčerka.

Rezi in Marija Zottl, snahi.

Robert, Vili, Lote, Ernest, Dolfi in Oto, vnuki.

Delaj, nabiraj in hrani, varčevati se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti, da stradal ne boš v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne vloge po 6 $\frac{1}{2}$ %

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge nad 2.000.000 Din.

Marljivost, treznost in varčnost so predpogoj pravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.